

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 20.7.2016
COM(2016) 482 final

2016/0231 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetska unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami

(Besedilo velja za EGP)

{ SWD(2016) 247 final }

{ SWD(2016) 248 final }

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Evropski svet se je oktobra 2014 dogovoril o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030. Okvir določa zavezo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) k zavezujočemu cilju vsaj 40-odstotnega domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990. K doseganju tega cilja zmanjšanja emisij bi morali prispevati vsi sektorji. Evropski svet je potrdil, da bo cilj dosežen skupno na ravni EU na čim bolj stroškovno učinkovit način, in sicer z zmanjšanjem emisij v sektorjih, vključenih v sistem trgovanja z emisijami (v nadaljnjem besedilu: ETS), za 43 % in tistih, ki v sistem ETS niso vključeni, za 30 % do leta 2030 v primerjavi z letom 2005.

S trenutno izvedenimi politikami se ne pričakuje, da se bodo emisije toplogrednih plinov zmanjšale dovolj, da bi dosegli cilj EU vsaj 40-odstotnega zmanjšanja do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 in, natančneje, 30-odstotnega zmanjšanja toplogrednih plinov v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, v primerjavi z letom 2005. Na podlagi sedanjih trendov ter s popolnim izvajanjem obstoječih pravno zavezujočih ciljev in sprejetih politik, ki so med drugim povezani z energijsko učinkovitostjo, energijsko učinkovitostjo stavb, zmanjšanjem CO₂ iz cestnih vozil, energijo iz obnovljivih virov, odlagališči, krožnim gospodarstvom ali fluoriranimi toplogrednimi plini, se pričakuje, da se bodo emisije, zajete v odločbi o porazdelitvi prizadevanj¹, do leta 2030 zmanjšale za približno 24 % v primerjavi z ravnmi iz leta 2005. Zato so potrebni nacionalni cilji zmanjšanja, s katerimi bodo spodbujene dodatne politike za večja zmanjšanja. Ta predlog določa nacionalne cilje v skladu z vseevropskim ciljem zmanjšanja v višini 30 % v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, do leta 2030 v primerjavi z letom 2005 na pravičen način, pri čemer je treba zagotavljati stroškovno učinkovitost, kot je to potrdil Evropski svet. Države članice prispevajo k skupnemu zmanjšanju emisij EU do leta 2030, s ciljnimi vrednostmi, ki segajo od 0 % do – 40 % pod ravnmi iz leta 2005. Znižanja v okviru te uredbe spodbujajo izboljšave, zlasti na področju stavbnega sektorja, kmetijstva, ravnanja z odpadki in prometa.

S tem predlogom se prav tako izpolnjujejo zaveze EU iz Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah. Komisija je 10. junija 2016 za EU predstavila predlog za ratifikacijo Pariškega sporazuma². Ta predlog je sledil oceni Pariškega sporazuma s strani Komisije³.

Pariški sporazum je bil sprejet na 21. Konferenci pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) decembra 2015. Ta vključuje dolgoročni cilj, da se dvig globalne temperature zadrži precej pod 2 °C nad predindustrijsko ravni in da se nadaljujejo prizadevanja, da dvig temperature ne preseže 1,5 °C. V skladu z znanstvenimi ugotovitvami Mednarodnega odbora o podnebnih spremembah (v nadaljnjem besedilu: IPCC) je podnebni cilj EU zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 80 do 95 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990, in sicer v okviru potrebnih zmanjšanj, ki jih morajo skupno doseči razvite države.

¹ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

² COM(2016) 0395 final.

³ COM(2016) 0110 final.

EU in vse druge pogodbenice so dolžne sporočiti nacionalno določene prispevke vsakih 5 let, pri čemer se oprejo na ugotovitve pregleda globalnega stanja na podlagi Pariškega sporazuma, ki se izvede leta 2023 in nato vsakih pet let.

Za uresničitev dolgoročnega domačega cilja EU za zmanjšanje emisij za vsaj 80 % do leta 2050 je treba zagotoviti stalen napredek pri prehodu na nizkoogljično gospodarstvo. Prehod zahteva spremembe poslovnega in naložbenega ravnanja ter spodbude na vseh področjih politike. Pomembno je, da bo prehod za EU prinesel priložnosti za delovna mesta in rast. Z njim bodo spodbujene naložbe in inovacije na področju energije iz obnovljivih virov, s čimer bo EU bližje svojemu cilju, da bi postala vodilna na tem področju, obenem pa se bo povečala rast na trgih za blago in storitve iz EU, na primer na področju energijske učinkovitosti. V okviru prehoda na čisto energijo bi bilo treba za zmanjšanje emisij držav članic izvajati dodatne politike in ukrepe. Močno bi bilo treba podpirati dejavnosti lokalnih in regionalnih oblasti ter mest in lokalnih in regionalnih organizacij. Države članice bi morale zagotoviti sodelovanje med centralnimi in lokalnimi organi na različnih ravneh.

Izvajanje trdnega okvira podnebne politike je ključni element za oblikovanje močne energetske unije s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost. Za njeno uresničitev je treba še naprej izvajati ambiciozne podnebne ukrepe tudi v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, in doseči napredek na vseh področjih energetske unije, da bodo državljani EU imeli dostop do zanesljive, trajnostne, konkurenčne in cenovno dostopne energije.

Namero o sodelovanju pri skupnih ukrepih Unije in njenih držav članic sta izrazili tudi Norveška in Islandija. Pogoji morebitnega sodelovanja Norveške in Islandije bodo določeni v spremnih zakonodajnih aktih. Norveška je jasno povedala, da namerava za obdobje 2021–2030 v celoti sodelovati pri prizadevanjih za zmanjšanje emisij v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS. Cilji držav članic so v razponu od 0 % do –40 % glede na bruto domači proizvod (v nadaljnjem besedilu: BDP) na prebivalca, za Norveško pa bi bil določen številčno ocenjeni cilj 40-odstotnega zmanjšanja pod ravnmi iz leta 2005, za Islandijo in Norveško pa bodo enako kot za države članice na voljo mehanizmi prilagodljivosti. Končne ciljne vrednosti bodo določene šele ob sprejetju predloga. Ta predlog ne vpliva na način, na katerega bosta Norveška in Islandija sodelovali pri skupnih ukrepih.

• Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike

S tem predlogom se na splošno nadaljuje pristop obstoječih določb iz trenutne odločbe o porazdelitvi prizadevanj za sektorje, ki niso vključeni v ETS. Evropski svet je izrecno pozval k nadaljevanju sedanje politične strukture in podal smernice o posebnih vprašanjih, ki jih je treba obravnavati v obdobju 2021–2030, vključno z določanjem nacionalnih ciljev zmanjšanja.

Splošni pristop za določanje nacionalnih ciljev zmanjšanja je v skladu s pristopom iz trenutne odločbe o porazdelitvi prizadevanj in smernicami Evropskega sveta iz oktobra 2014 na podlagi relativnega BDP na prebivalca. Za države članice, katerih BDP na prebivalca presega povprečje EU, so ciljne vrednosti dodatno prilagojene, da se odraža stroškovna učinkovitost znotraj te skupine. S takim pristopom sta uravnotežena vidika pravičnosti in stroškovne učinkovitosti, kot ju je potrdil Evropski svet.

Za spodbuditev resničnih dodatnih ukrepov v kopenskih sektorjih, vključno s kmetijstvom, ob hkratnem zagotavljanju zanesljivega sistema obračunavanja in splošne okoljske celovitosti, ta predlog vključuje novo prilagodljivost, ki omogoča omejeno uporabo neto odvzemov iz nekaterih obračunskih kategorij za rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvo (v

nadaljnjem besedilu: LULUCF), da se po potrebi upoštevajo prizadevanja držav članic pri uresničevanju ciljev za sektorje iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj, obenem pa zagotavlja, da ne pride do nobenih bremenitev v sektorjih LULUCF.

To je v skladu s smernicami Evropskega sveta, v katerih sta izpostavljena manjši potencial kmetijskega sektorja in sektorja rabe zemljišč za blažitev posledic podnebnih sprememb ter pomembnost preučitve najboljšega načina za optimizacijo prispevka teh sektorjev k zmanjševanju in sekvestraciji toplogrednih plinov, tudi s pogozdovanjem.

Nova prilagodljivost je bila v skladu s smernicami Evropskega sveta vključena tudi za države članice, katerih nacionalni cilji zmanjšanja emisij znatno presegajo povprečje EU in tudi njihov stroškovno učinkovit potencial za zmanjšanje, pa tudi za države članice, ki leta 2013 niso imele brezplačne dodelitve za industrijske obrate. Prilagodljivost upravičenim državam članicam omogoča, da lažje dosežejo svoje obveznosti iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj z ukinitvijo pravic iz sistema EU ETS.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Za konec leta 2016 so predvideni dodatni zakonodajni predlogi za lažje doseganje ciljev, ki jih je sprejel Evropski svet, in sicer vsaj 27-odstotni delež energije iz obnovljivih virov, ki se porabi v EU, do leta 2030 in izboljšanje energijske učinkovitosti do leta 2030 za najmanj 27 % (ta cilj bo pregledan do leta 2020, pri čemer bo upoštevan cilj 30 % na ravni EU). Ti predlogi naj bi omogočili doseganje podnebnih ciljev v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, zlasti v stavbnem sektorju. Poleg tega sporočilo Komisije o razogljičenju prometnega sektorja obravnava ukrepe za nadaljnje zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v prometu.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Podnebne spremembe so čezmejna težava, ki je ni mogoče rešiti samo na nacionalni ali lokalni ravni. Podnebne ukrepe je treba usklajevati na evropski ravni in, kjer je to mogoče, tudi na svetovni ravni. Ukrepanje EU je utemeljeno z vidika subsidiarnosti. Evropska unija si od leta 1992 prizadeva za razvoj skupnih rešitev in spodbujanje globalnega ukrepanja v boju proti podnebnim spremembam. Ukrepanje na ravni EU bo tako omogočilo stroškovno učinkovito uresničevanje ciljev zmanjšanja emisij do leta 2030 in dolgoročne cilje zmanjševanja emisij ob hkratnem zagotavljanju pravičnosti in okoljske celovitosti.

Pristojnosti EU na področju podnebnih sprememb potrjujejo in natančno opredeljujejo členi od 191 do 193 PDEU. Pravna podlaga za ta predlog je člen 192 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Evropska unija v skladu s členom 191 in členom 192(1) PDEU med drugim prispeva k uresničevanju naslednjih ciljev: ohranjanju, varstvu in izboljšanju kakovosti okolja; spodbujanju ukrepov na mednarodni ravni za reševanje regionalnih ali globalnih okoljskih problemov, zlasti v boju proti podnebnim spremembam.

Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji.

Ta predlog za uredbo je skladen z načelom sorazmernosti, saj ne presega tistega, kar je nujno za doseganje ciljev zmanjšanja emisij toplogrednih plinov EU za obdobje 2021–2030 na stroškovno učinkovit način ob hkratnem zagotavljanju pravičnosti in okoljske celovitosti.

Evropski svet je sprejel dogovor o skupnem vsaj 40-odstotnem domačem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v gospodarstvu v primerjavi z letom 1990. Ta predlog zajema več kot

polovico teh emisij toplogrednih plinov, cilj predloga pa bo najbolje doseči z uredbo. Obstajajo velike sinergije z uredbo o mehanizmu za spremljanje⁴. Od držav članic in tudi Evropske agencije za okolje zahteva, naj prispevajo k doseganju potrebnih nacionalnih zmanjšanj emisij.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje

Pred pripravo tega predloga je bilo leta 2015 izvedeno vrednotenje odločbe o porazdelitvi prizadevanj v skladu s členom 14 Odločbe, ki določa, da Evropska komisija pripravi poročilo o vrednotenju izvajanja odločbe o porazdelitvi prizadevanj do 31. oktobra 2016⁵.

Čeprav je trenutna odločba o porazdelitvi prizadevanj še vedno v zgodnji fazi izvajanja, pa se lahko šteje, da so bile zaveze iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj vsaj delno uspešne pri spodbujanju novih nacionalnih politik in ukrepov za učinkovito zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v okviru področja uporabe odločbe o porazdelitvi prizadevanj. Ta učinek je bil še okrepljen s tem, da je bil uveden skupaj s številnimi drugimi politikami EU na področju podnebja in energije kot del svežnja za leto 2020, zlasti na področju energijske učinkovitosti in energije iz obnovljivih virov. Dosedanja zmanjšanja emisij v več sektorjih, vključenih v odločbo o porazdelitvi prizadevanj, kot so stavbni sektor, promet, kmetijstvo in ravnanje z odpadki, se lahko pripišejo dejavnikom, kot so tehnološke spremembe, na katere so vplivali ukrepi politik, ki so posledica svežnja za leto 2020. V nekaterih državah sta na emisije toplogrednih plinov poleg vseevropskih in nacionalnih politik na področju podnebja in energije vplivali tudi gospodarska kriza in rast gospodarskih dejavnosti.

Na splošno so države članice zaradi odločbe o porazdelitvi prizadevanj postale aktivnejše pri preučevanju novih ukrepov za zmanjšanje emisij v svojih sektorjih in načinov za njihov najboljši razvoj. Ugotovljeno je bilo, da je odločba o porazdelitvi prizadevanj povzročila omejeno dodatno upravno breme na ravni držav članic, čeprav morda obstajajo možnosti za zmanjšanje upravnih stroškov. Upravni stroški Komisije za sistem za spremljanje in skladnost znašajo 650 000 EUR letno, letni stroški vseh 28 držav članic skupaj pa so ocenjeni na 500 000 EUR letno.

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Evropska komisija je organizirala javno posvetovanje⁶ o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da izpolnijo zavezo Evropske unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v obdobju do leta 2030.

S posvetovanjem je bilo dopolnjeno posvetovanje o zeleni knjigi o okviru podnebne in energetske politike do 2030, ki je bilo izvedeno leta 2013 in je bilo v celoti odprto za javnost. Posvetovanje se je osredotočalo na krepitev obstoječih instrumentov prilagodljivosti; poročanje in skladnost; pristop k določanju nacionalnih ciljev zmanjšanja emisij toplogrednih plinov ter omejeno enkratno prilagodljivost med sistemom ETS in odločbo o porazdelitvi prizadevanj. V njegovem okviru je bilo obravnavano tudi dopolnilno vseevropsko ukrepanje

⁴ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁵ COM(2016) 483 Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o vrednotenju izvajanja Odločbe št. 406/2009/ES v skladu s členom 14 Odločbe.

⁶ Posvetovanje je potekalo od 26. marca do 18. junija 2015 in je na voljo na spletišču EU http://ec.europa.eu/clima/consultations/articles/0025_en.htm.

za doseganje cilja zmanjšanja ter krepitev zmogljivosti in druga podpora za izvajanje na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Komisija je prejela 114 formalnih odzivov širokega spektra zainteresiranih strani iz držav članic⁷.

Evropska komisija se je v letu 2015 posvetovala tudi z državami članicami na štirih sejah delovnih skupin odbora za podnebne spremembe. Na teh posvetovanjih so bile obravnavane različne možnosti za okrepitev obstoječih domačih mehanizmov prilagodljivosti iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj v obdobju po letu 2020 in načini zagotavljanja poročanja in skladnosti.

Pregled posvetovanj z zainteresiranimi stranmi se nahaja v Prilogi 8.2 ocene učinka za ta predlog.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Kvantitativna ocena prihodnjih učinkov v EU nadgrajuje in dopolnjuje analizo, ki je bila opravljena za predlog o okviru do leta 2030, ter jo posodablja glede vidikov, ki so specifično povezani z odločbo o porazdelitvi prizadevanj. Komisija je z državno tehnično univerzo v Atenah v Grčiji, inštitutom IIASA in podjetjem EuroCare sklenila pogodbo za posodobljen referenčni scenarij⁸, na podlagi katerega so bili številčno ovrednoteni scenariji politik. Modeliranje energetskega sistema in emisij CO₂ temelji na modelu PRIMES. Modeliranje emisij toplogrednih plinov, ki niso CO₂, temelji na modelu GAINS. Kmetijske emisije, ki niso emisije CO₂, so ocenjene z okvirom modeliranja CAPRI.

Kot dodatna vira znanja, ki dopolnjujeta to analizo, sta bila uporabljena strokovno znanje iz prispevkov zainteresiranih strani v okviru javnega posvetovanja in nacionalne projekcije emisij toplogrednih plinov, ki so jih države članice predložile v okviru uredbe o mehanizmu za spremljanje v letu 2015.

Skupina zunanjih svetovalcev je leta 2015 izvedla podporno študijo za vrednotenje izvajanja odločbe o porazdelitvi prizadevanj⁹.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka, ki spremlja ta predlog¹⁰, dopolnjuje analizo, izvedeno v ocenah učinka za leto 2014, ki so podpirale okvir podnebne in energetske politike do leta 2030¹¹. To je analitična podlaga za določanje cilja vsaj 40-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 ter tudi za razdelitev posameznih ciljnih vrednosti zmanjšanja emisij za 30 % v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, in za 43 % v sektorjih ETS do leta 2030 v primerjavi z letom 2005.

V oceni učinka, ki je temeljila na obstoječi odločbi o porazdelitvi prizadevanj in smernicah Evropskega sveta, so bile preučene možnosti za izvajanje zmanjšanja v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, razen v sektorjih LULUCF. Ocena učinka obravnava, kakšen bi bil vpliv predloga glede pravičnosti, stroškovne učinkovitosti in okoljske celovitosti.

V oceni učinka je ponovno preučena metodologija za določanje ciljev na podlagi BDP na prebivalca, ki zagotavlja pravičnost in posodobitve na podlagi podatkov iz leta 2013. V njej je

⁷ Glej SWD(2016) 247, Priloga 8.2.

⁸ Evropska komisija: Referenčni scenarij EU 2016, Energetika, promet in emisije toplogrednih plinov – trendi do leta 2050.

⁹ Podporna študija za vrednotenje Odločbe št. 406/2009/ES (odločba o porazdelitvi prizadevanj), *Ricardo Energy and Environment with Trinomic and Vito*.

¹⁰ SWD(2016) 247 in SWD(2016) 248. Odbor za regulativni nadzor je podal pozitivno mnenje o osnutku poročila o oceni učinka (glej SEC(2016) 339).

¹¹ SWD(2014) 15, SWD(2014) 255 final.

ocenjeno, v kakšni meri je cilje mogoče prilagoditi znotraj skupine držav članic, katerih BDP na prebivalca presega povprečje, in za katere države članice bi bilo stroškovno učinkovito doseganje ciljev še posebno težavno. Glede izhodišča za krivuljo linearnega zmanjšanja se z vidika okoljske celovitosti zdi primerna in upravno izvedljiva metodologija, podobna obstoječi metodologiji iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj, ki temelji podatkih o najnovejših emisijah.

Ocena učinka kaže, da je treba nove prilagodljivosti iz sektorjev ETS in sektorjev LULUCF omejiti, da se zagotovi, da se dejansko dodatno ukrepanje v skladu z dolgoročnimi cilji zmanjšanja še vedno izvaja v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS. Obenem pa obe prilagodljivosti omogočata, da se upoštevajo specifične razmere v državah članicah. Enkratna prilagodljivost je običajno povezana s pomisleki glede stroškovne učinkovitosti za države članice, ki imajo določene najvišje cilje. Pri sektorju LULUCF se to nanaša na pomisleke glede omejene možnosti za blažitev emisij, ki niso CO₂, v kmetijskem sektorju, kar je najbolj pomembno za države članice z visokim deležem kmetijskih emisij. Obstoječe prilagodljivosti niso preverjene in nudijo veliko možnosti za zmanjšanje stroškov in doseganje stroškovne učinkovitosti. Pri vsaki razširitvi je treba upoštevati možne upravne učinke. Upravni stroški držav članic in tudi Evropske komisije so trenutno omejeni in dodatno znižani zaradi prehoda na petletno preverjanje skladnosti.

Predlagana politika vpliva večinoma na nacionalne uprave. Ni nobenih neposrednih obveznosti poročanja ali drugih upravnih posledic za podjetja, mala in srednja podjetja ali mikropodjetja. Nacionalni ukrepi in ukrepi EU za zmanjšanje emisij bodo odvisno od svoje narave in obsega vplivali na različne zainteresirane strani, vključno s podjetji in potrošniki. Vse takšne posebne učinke bo treba oceniti v okviru teh predlogov politik.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Predlog je bil v skladu z zavezanostjo Komisije boljšemu pravnemu urejanju pripravljen vključujoče, na temelju transparentnosti in stalnega vključevanja zainteresiranih strani. Zaradi predloga, da se letna skladnost preverja vsako peto leto, se bodo s tem povezano upravno breme in stroški za zagotavljanje skladnosti znižali za države članice in Komisijo. Obstoječi sistem letnega poročanja se bo sicer ohranil, vendar pa se bodo preverjanja skladnosti po novem izvajala vsakih 5 let, s čimer so skupni stroški v celotnem ciljnem obdobju 2021–2030, vključno za Komisijo in države članice, ocenjeni na od 60 do 70 % upravnih stroškov, potrebnih za sistem z letnim preverjanjem skladnosti, ki znašajo približno 1 150 000 EUR letno.

Ni nobenih neposrednih obveznosti poročanja za mala in srednja podjetja ali druga podjetja v skladu z veljavno zakonodajo. To se s predlogom ne bo spremenilo.

- **Temeljne pravice**

Ker je predlagana politika naslovljena predvsem na države članice v vlogi institucionalnih akterjev, je skladna z Listino o temeljnih pravicah.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Posredni učinki na proračune držav članic bodo odvisni tega, kakšne nacionalne politike in ukrepe za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ter druge ukrepe za blažitev v sektorjih, ki jih zajema ta pobuda, bodo države članice izbrale. S predlogom za določitev nacionalnih ciljev se bodo v primerjavi s predlogom, da bi zastavili cilje samo na podlagi stroškovne učinkovitosti, zmanjšali učinki stroškov za države članice z nizkim dohodkom. Predvidena je

večja prilagodljivost za zagotovitev, da stroški držav članic z visokim dohodkom ostanejo omejeni.

Predlog predvideva nadaljevanje letnega poročanja, vendar z manj pogostimi preverjanji skladnosti. To bo zmanjšalo upravne stroške držav članic.

Predlog ima zelo omejene posledice za proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Transparentno in redno poročanje o obveznostih držav članic skupaj s strogimi preverjanji skladnosti so ključni elementi za zagotovitev napredka pri izpolnjevanju dolgoročnih zavez EU za zmanjšanje emisij.

Spremljanje napredka in ocena skladnosti se bosta še vedno opirali na celovit okvir spremljanja, poročanja in preverjanja, določen v predlogu kot sprememba ustreznih členov uredbe o mehanizmu za spremljanje. Določbe o zanesljivem poročanju in ocenjevanju, kot so opredeljene v obstoječi odločbi o porazdelitvi prizadevanj, se za namene tega predloga ohranijo, pri čemer je edina razlika, da so zdaj v celoti vključene v ustrezne določbe uredbe o mehanizmu za spremljanje. Te naj bi bile po načrtih vključene v upravljanje energetske unije, za katero je v delovnem programu Komisije do konca leta 2016 predviden predlog Komisije, in bodo v okviru navedenega predloga morda še bolj poenostavljene.

Ta predlog določa, da mora država članica, ki na podlagi letne ocene Komisije pri svojem napredku odstopa od svojih dodeljenih letnih emisij, predložiti akcijski načrt za zagotovitev, da bo država članica izpolnila svoje obveznosti. Vsak tak akcijski načrt naj bi se upošteval v okviru celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta navedene države članice in bo vključen v sistem upravljanja, ki bo določen v prihodnjem zakonodajnem predlogu o upravljanju energetske unije. Obveznost držav članic, da pripravijo tovrstne celovite energetske in podnebne načrte, bo predvidoma vključena v navedeni zakonodajni predlog.

Poleg tega bi se morali celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti v naslednjem zakonodajnem predlogu o upravljanju energetske unije sklicevati na zavezujoče letne nacionalne omejitve, določene v tej uredbi.

Države članice morajo še naprej spoštovati letne omejitve emisij in krivuljo linearnega zmanjšanja v obdobju 2021–2030, čeprav bo celosten pregled evidenc emisij toplogrednih plinov držav članic in dejansko preverjanje skladnosti izvedeno vsakih 5 let in ne letno. Komisija bo izvedla dve preverjanji skladnosti, in sicer leta 2027 (za obdobje 2021–2025) in leta 2032 (za obdobje 2026–2030). To omogoča, da se lahko upošteva morebitni prispevek iz dejavnosti, povezanih s pogozdenimi zemljišči, njivskimi površinami, s katerimi se gospodari, in travinjem, s katerim se gospodari, ki izhaja iz Uredbe.

Za zagotovitev, da ocena skladnosti temelji na natančnih podatkih, bo Komisija še naprej pregledovala evidence emisij toplogrednih plinov, ki jih letno predložijo države članice.

Pregled izvajanja te uredbe se bo opravil do 28. februarja 2024 ter nato vsakih pet let. S pregledom se oceni splošno delovanje te uredbe, na primer možnost, da države članice dele dodeljenih letnih emisij prenesejo na druge države članice, kar je pomembno za zagotovitev stroškovne učinkovitosti. Ta pregled se lahko opre tudi na ugotovitve pregledov globalnega stanja na podlagi Pariškega sporazuma.

Napredek pri doseganju ciljev za leto 2030 se bo poleg preverjanja skladnosti s pravno zavezujočimi posledicami spremljal vsako leto kot del poročila o napredku, ki ga Komisija objavi v skladu s členom 21 uredbe o mehanizmu za spremljanje, rezultati pa se bodo še naprej uporabljali v okviru evropskega semestra ter vključili v poročilo o stanju energetske unije¹². Sledenje napredku omogoča zgodnje opozarjanje, če države članice zaostajajo z izpolnjevanjem svojih obveznosti, in zagotavlja spodbudo za izvajanje potrebnih ukrepov. Na podlagi obstoječih zahtev bodo države članice še vedno morale vsako drugo leto poročati o politikah in ukrepih, ki se izvajajo za uresničitev ciljnih obveznosti iz tega predloga, ter o projekcijah emisij.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 – Predmet urejanja

Ta člen pojasnjuje, da uredba določa najnižje prispevke držav članic za zmanjšanje emisij za obdobje 2021–2030, ter pravila za določanje dodeljenih letnih emisij in oceno napredka.

Člen 2 – Področje uporabe

Ta člen opredeljuje področje uporabe uredbe. V njem je pojasnjeno, da ta uredba ureja emisije iz vrst virov IPCC, ki vključujejo energijo, industrijske procese in uporabo proizvodov, kmetijstvo in odpadke. Emisije iz sektorjev, vključenih v sistem EU ETS in Uredbo [...], niso zajete v tej uredbi. Člen 3 – Opredelitev pojmov

Ta člen opredeljuje pojem emisij toplogrednih plinov za toplogredne pline, ki jih zajema Uredba.

Člen 4 – Letne ravni emisij v obdobju 2021–2030

Ta člen določa mejne vrednosti emisij za države članice v letu 2030, kot je določeno v Prilogi I, in kako se določijo ravni emisij za obdobje 2021–2030. Pristop zavezujočih letnih mejnih vrednosti emisij iz odločbe o porazdelitvi se še naprej nadaljuje. Ravni letnih emisij se določijo na podlagi krivulje linearnega zmanjšanja, ki se začne s povprečnimi emisijami za obdobje 2016–2018 na podlagi najnovejših pregledanih podatkov o emisijah toplogrednih plinov. Dodeljene letne emisije, izražene v tonah ekvivalenta CO₂, bodo za vsako državo članico določene v izvedbenem aktu za posamezna leta v obdobju.

Člen 5 – Instrumenti prilagodljivosti za doseg letnih ravni

Člen določa prilagodljivost, ki je v obdobju državam članicam na voljo za doseganje njihovih letnih mejnih vrednosti s hranitvijo in sposojanjem dodeljenih letnih emisij v ciljnem obdobju, ter prilagodljivost pri prenosu dodeljenih letnih emisij med državami članicami.

Člen 6 – Prilagodljivosti za določene države članice po zmanjšanju količin pravic iz sistema EU za trgovanje z emisijami

Z omejeno ukinitvijo pravic iz sistema EU ETS je vzpostavljena nova prilagodljivost. Upravičene države članice se bodo pred letom 2020 odločile, če nameravajo uporabiti to prilagodljivost, natančne vrednosti pa bodo določene v izvedbenem aktu za določitev dodeljenih letnih emisij. Prilagodljivost je na voljo državam članicam, navedenim v Prilogi II. V izvedenem načrtu iz člena 4 bo določena tudi največja količina pravic, za katero se država

¹² V poročilu bo predstavljen napredek držav članic pri izpolnjevanju njihovih obveznosti v okviru energetske unije in sistema upravljanja.

članica lahko odloči, da jo ukine z namenom upoštevanja pri tem, ali izpolnjuje mejne vrednosti.

Člen 7 – Dodatna poraba do 280 milijonov neto odvzemov iz zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdenih zemljišč, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerim se gospodari

Vzpostavljena je nova prilagodljivost, ki državam članicam omogoča, da v potrebnem obsegu pod določenimi pogoji uporabijo omejene količine neto odvzemov iz Uredbe []. Mejne vrednosti so v ekvivalentu CO₂ za vsako državo članico navedene v Prilogi III.

Člen 8 – Popravni ukrep

Če Komisija na podlagi letne ocene presodi, da napredek države članice odstopa od dodeljenih letnih emisij, mora država članica predložiti akcijski načrt, ki obsega dodatne ukrepe, ki jih je treba izvesti za izpolnitev obveznosti.

Člen 9 – Preverjanje skladnosti

Določbe za preverjanje skladnosti in popravni ukrepi iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj se nadaljujejo, pri čemer je uvedena sprememba, da se bo preverjanje skladnosti za vsako od predhodnih let obdobja izvajalo le vsakih pet let. V primeru, da se ugotovi, da država članica presega dodeljene letne emisije v katerem koli letu obdobja, se uporabijo popravni ukrepi, in sicer se obsegu emisij v naslednjem letu doda količina, ki je enaka presežku emisij v tonah ekvivalenta CO₂, pomnoženemu z 1,08. Državi članici se začasno prepove prenos dodeljenih letnih emisij, dokler ne doseže skladnosti.

Člen 10 – Prilagoditve

Za zagotovitev doslednosti pri doseganju vseevropske ciljne vrednosti emisij do leta 2030 je treba kakršno koli spremembo obsega sistema EU ETS (na primer s spremembo števila naprav ali virov, vključenih v sistem EU ETS) upoštevati z ustrezno spremembo te uredbe. S členom se nadaljujejo določbe iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj, ki pojasnjujejo način izvajanja takih prilagoditev. Prav tako je predvidena uporaba dobropisov, pridobljenih v skladu s členom 24a v okviru sistema EU ETS, s čimer se nadaljuje prilagodljivost iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj. V njem so obravnavane tudi posebne razmere v državah članicah s pozitivnimi ravnmi iz odločbe o porazdelitvi prizadevanj in povečanje dodeljenih emisij med letoma 2017 in 2020.

Člen 11 – Register

Ta člen nadaljuje trenutno izvajanje odločbe o porazdelitvi prizadevanj v okviru uredbe o registru in ga prilagaja tej uredbi. To je potrebno za zagotovitev natančnega obračunavanja transakcij v okviru te uredbe in v izogib morebitnemu dvojnemu štejetju.

Člen 12 – Izvajanje prenosa pooblastila

Predlog na Komisijo prenaša pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov po ustreznih postopkih.

Člen 13 – Postopek v odboru

Gre za enak postopek v odboru, kot je določen za odločbo o porazdelitvi prizadevanj, ki se uporablja v okviru odbora za podnebne spremembe.

Člen 14 – Pregled

Pregled vseh elementov uredbe za ugotavljanje njihove ustreznosti za njen namen se izvede leta 2024 in nato vsakih 5 let.

Člen 15 – Sprememba Uredbe št. 525/2013/EU

Uredba o mehanizmu za spremljanje se spreminja, da se zagotovi nadaljevanje zahtev glede poročanja, ki trenutno veljajo za odločbo o porazdelitvi prizadevanj, v okviru navedene uredbe. Od držav članic se zahteva letno sporočanje relevantnih emisij toplogrednih plinov, še naprej pa se od njih zahteva, da vsaki dve leti poročajo o svojih projekcijah in izvajanih politikah ter ukrepih za zagotavljanje izpolnjevanja svojih ciljev. Za večjo transparentnost in lažje prenose med državami članicami so države članice prav tako dolžne poročati o količinah, ki jih nameravajo kupiti ali prodati v skladu s členom 5.

Komisija bo spremljala napredek držav članic glede njihovih mejnih vrednosti emisij, tako da bo v letno poročilo o podnebnih ukrepih vključila oceno, ali je napredek držav članic zadosten za izpolnitev njihovih obveznosti iz te uredbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetska unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije¹³,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁴,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹⁵,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

- (1) Zavezujoč cilj vsaj 40-odstotnega domačega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 je bil potrjen v sklepih Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030, kar je bilo ponovno potrjeno na seji marca 2016. Svet za okolje je na seji 6. marca 2015 uradno odobril ta prispevek Unije in njenih držav članic kot njihov načrtovani, nacionalno določeni prispevek.
- (2) S sklepi Evropskega sveta iz oktobra 2014 je načrtovano, da bi bilo treba cilj Unije doseči skupaj na čim bolj stroškovno učinkovit način, z zmanjšanjem v sektorjih, ki so vključeni v sistem za trgovanje z emisijami (v nadaljnjem besedilu: ETS), za 43 % in v sektorjih, ki v ETS niso vključeni, za 30 % do leta 2030 v primerjavi z letom 2005, prizadevanja pa bi morala biti porazdeljena na podlagi relativnega bruto domačega proizvoda (v nadaljnjem besedilu: BDP) na prebivalca. Vsi gospodarski sektorji bi morali prispevati k doseganju tega zmanjšanja emisij, pri čemer bi morale sodelovati vse države članice in pri tem ustrezno uravnotežiti vidika pravičnosti in solidarnosti, nacionalne cilje v okviru skupin držav članic, v katerih je BDP na prebivalca nad povprečjem EU, pa bi bilo treba sorazmerno prilagoditi, da bodo pravično in uravnoteženo odražali stroškovno učinkovitost. Z uresničitvijo teh ciljev zmanjšanja emisij toplogrednih plinov se bi okrepila učinkovitost in povečalo število inovacij v evropskem gospodarstvu, zlasti pa bi se spodbudile izboljšave, in sicer na področju

¹³UL C , , str. .

¹⁴UL C , , str. .

¹⁵UL C , , str. .

stavnega sektorja, kmetijstva, ravnanja z odpadki in prometa, v kolikor sodijo na področje uporabe te uredbe.

- (3) Komisija je EU 10. junija 2016 predstavila predlog za ratifikacijo Pariškega sporazuma. Ta zakonodajni predlog prispeva k izvajanju zaveze EU iz Pariškega sporazuma. Zaveza Unije za zmanjšanje emisij v celotnem gospodarstvu je bila potrjena z načrtovanim, nacionalno določenim prispevkom Unije in držav članic za zmanjšanje, ki je bil 6. marca 2015 sporočen sekretariatu UNFCCC.
- (4) Pariški sporazum nadomešča pristop v okviru Kjotskega protokola iz leta 1997, ki se po letu 2020 ne bo več uporabljal.
- (5) Ta prehod na čisto energijo zahteva spremembe poslovnega in naložbenega ravnanja ter spodbude na vseh področjih politike. Ključna prednostna naloga Unije je vzpostaviti trdno energetske unijo, ki bi njenim državljanom zagotovila zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno dostopno energijo. Za uresničitev tega cilja je treba še naprej izvajati ambiciozne podnebne ukrepe v okviru te uredbe in doseči napredek pri drugih vidikih energetske unije, določen v okvirni strategiji za trdno energetske unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost¹⁶.
- (6) Ta uredba zajema emisije iz vrst virov Medvladnega odbora o podnebnih spremembah (IPCC), ki vključujejo energijo, industrijske procese in uporabo proizvodov, kmetijstvo in odpadke, kot so določeni na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷, razen emisij iz dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸. Dejavnosti, zajete v Uredbi [] [o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030], niso zajete v tej uredbi.
- (7) Podatki, ki se trenutno sporočajo prek nacionalnih evidenc toplogrednih plinov ter nacionalnih registrov in registra Unije, ne zadostujejo, da bi se na ravni držav članic določile nacionalne emisije CO₂ iz civilnega letalstva, ki niso zajete v Direktivi 2003/87/ES. Unija pri sprejemanju obveznosti poročanja ne bi smela povzročati obremenitev držav članic ter malih in srednjih podjetij (MSP), ki niso sorazmerne z zastavljenimi cilji. Emisije CO₂, ki jih povzročajo leti in niso zajete v Direktivi 2003/87/ES, predstavljajo le zelo majhen del skupnih emisij toplogrednih plinov, zato bi bila uvedba sistema poročanja o teh emisijah neupravičeno obremenjujoča glede na sedanje zahteve za širši sektor v skladu z Direktivo 2003/87/ES. Zato bi bilo treba za namene te uredbe emisije CO₂ iz vrste virov IPCC „1.A.3.A - Civilno letalstvo“ šteti za enake nič.
- (8) Zmanjšanje za vsako državo članico do leta 2030 bi moralo biti določeno v skladu z ravno njenih pregledanih emisij toplogrednih plinov iz leta 2005, ki jih zajema ta uredba, razen preverjenih emisij iz naprav, ki so delovale leta 2005 in so bile v sistem EU ETS vključene šele po letu 2005. Dodeljene letne emisije za obdobje 2021–2030

¹⁶ COM(2015) 80 final.

¹⁷ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

¹⁸ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

bi bilo treba določiti na podlagi podatkov, ki so jih predložile države članice in jih je pregledala Komisija.

- (9) Pristop letno zavezujočih nacionalnih omejitev, sprejetih v Odločbi št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, bi bilo treba še naprej izvajati v obdobju 2021–2030, pri čemer je začetek izračuna za krivuljo zmanjšanja leto 2020 glede na povprečje emisij toplogrednih plinov v obdobju 2016–2018, konec krivulje zmanjšanja pa na ravni v letu 2030 za vsako državo članico. Prilagoditev dodelitev v letu 2021 je določena za države članice tako s pozitivno ravno v Odločbi št. 406/2009/ES kot tudi s povečanjem dodeljenih letnih emisij med letoma 2017 in 2020, kot je določeno v sklepih 2013/162/EU in 2013/634/EU, da se odrazi zmogljivost za povečanje emisij v teh letih. Evropski svet je sklenil, da bi bilo treba razpoložljivost in uporabo obstoječih instrumentov prilagodljivosti močno okrepiti v sektorjih, ki niso vključeni v sistem ETS, da se zagotovi stroškovna učinkovitost skupnega prizadevanja Unije ter konvergenca emisij na prebivalca do leta 2030.
- (10) Vzpostavljena bo nova enkratna prilagodljivost za lažje doseganje ciljev za države članice, katerih nacionalni cilji zmanjšanja znatno presegajo povprečje Unije in njihov stroškovno učinkovit potencial za zmanjšanje, pa tudi za države članice, ki leta 2013 niso imele brezplačne dodelitve za industrijske obrate, kakor je določeno v oceni učinka²⁰.
- (11) Različni ukrepi Unije državam članicam pomagajo, da so bolj usposobljene za izpolnjevanje zavez na področju podnebja, in so bistvenega pomena za doseganje potrebnega zmanjšanja emisij v sektorjih, ki jih zajema ta uredba. Ti vključujejo zakonodajo o fluoriranih toplogrednih plinih, zmanjšanju emisij CO₂ iz cestnih vozil, energijski učinkovitosti stavb, energiji iz obnovljivih virov, energijski učinkovitosti in krožnem gospodarstvu, kot tudi instrumente financiranja Unije za naložbe, povezane s podnebjem.
- (12) Uredba [] [o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030] določa pravila za obračunavanje emisij toplogrednih plinov in odvzemov, povezanih z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom (LULUCF). Čeprav so okoljski rezultati, ki izhajajo iz te uredbe, glede ravni znižanja emisij toplogrednih plinov odvisni od upoštevanja količine do vsote skupnih neto odvzemov in skupnih neto emisij iz zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdenih zemljišč, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerimi se gospodari, kakor je določeno v Uredbi [], bi bilo treba kot dodatno možnost za države članice pri izpolnjevanju njihovih zavez po potrebi vključiti prilagodljivost za največ 280 milijonov ton ekvivalenta CO₂ teh odvzemov, porazdeljenih med države članice glede na podatke iz Priloge III. Če je delegirani akt za posodobitev referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki temeljijo na nacionalnih načrtih za obračunavanje na področju gozdarstva v skladu s členom 8(6) Uredbe [LULUCF], sprejet, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s členom 7, da se v prilagodljivosti, ki jo zagotavlja ta člen, odrazi prispevek obračunskih kategorij za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari. Komisija bi morala pred sprejetjem takšnih delegiranih aktov

¹⁹ Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

²⁰ SWD(2016) 247.

oceniti zanesljivost obračunavanja za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, na podlagi razpoložljivih podatkov, in zlasti skladnost načrtovanih in dejanskih stopenj sečnje. Poleg tega bi bilo treba v okviru te uredbe dopustiti možnost prostovoljnega črtanja dodeljenih letnih emisij, da se taki zneski upoštevajo pri ocenjevanju izpolnjevanja skladnosti z zahtevami držav članic iz Uredbe [...].

- (13) Za zagotovitev učinkovitega, transparentnega in stroškovno učinkovitega poročanja in preverjanja emisij toplogrednih plinov ter drugih informacij, ki so potrebne za oceno napredka glede dodeljenih letnih emisij držav članic, so zahteve za letno poročanje in ocenjevanje v skladu s to uredbo vključene z ustreznimi členi iz Uredbe (EU) št. 525/2013, ki jih bi bilo treba zato ustrezno spremeniti. S spremembo navedene uredbe bi morale biti prav tako zagotovljene, da se napredek držav članic pri doseganju zmanjšanja emisij še naprej ocenjuje na letni ravni, ob upoštevanju napredka na področju politik in ukrepov Unije ter informacij iz držav članic. Ocena bi morala vsaki dve leti vključevati tudi načrtovani napredek Unije pri izpolnjevanju njenih zavez na področju zmanjševanja in držav članic pri izpolnjevanju njihovih obveznosti. Vendar naj bi se uporaba odbitkov upoštevala le vsakih pet let, tako da se lahko upošteva morebitni prispevek zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdenih zemljišč, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerim se gospodari, ki izhajajo iz Uredbe []. To ne posega v obveznost Komisije, da zagotovi skladnost z obveznostmi držav članic, ki izhajajo iz te uredbe, ali v pristojnost Komisije, da v ta namen začne postopek za ugotavljanje kršitev.
- (14) Kot sredstvo za okrepitev splošne stroškovne učinkovitosti skupnih zmanjšanj bi morale imeti države članice možnost, da del svojih dodeljenih letnih emisij prenesejo na druge države članice. Treba bi bilo zagotoviti transparentnost teh prenosov, ki se lahko opravijo na način, ki bo zadovoljiv za obe strani, naj bo to z dražbo, uporabo tržnih posrednikov, ki delujejo v okviru neke agencije, ali z dvostranskimi dogovori.
- (15) Cilj Evropske agencije za okolje je podpreti trajnostni razvoj ter prispevati k doseganju znatnega in merljivega izboljšanja okolja Evrope z zagotavljanjem pravočasnih, usmerjenih, pomembnih in zanesljivih informacij oblikovalcem politik, javnim institucijam ter javnosti. Komisiji bi morala v skladu s svojim letnim programom ustrezno pomagati Evropska agencija za okolje.
- (16) Da bi zagotovili ustrezno obračunavanje transakcij v skladu s to uredbo, vključno z uporabo prilagodljivosti in izvajanjem preverjanj skladnosti, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s členom 11. Potrebne določbe bi bilo treba med drugim združiti v enoten instrument, ki združuje določbe glede obračunavanja v skladu z Direktivo 2003/87/ES, Uredbo (EU) št. 525/2013, Uredbo [] in to uredbo. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se to izvede v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (17) Zaradi zagotovitve enotnih pogojev za izvajanje člena 4, v skladu s katerim bodo določene letne omejitve emisij za države članice, bi bilo treba na Komisijo prenesti

izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²¹.

- (18) Ta uredba ne bi smela posegati v stroške nacionalne cilje.
- (19) Vsaka sprememba obsega, kot je določen v členih 11, 24, 24a in 27 Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta²², bi se morala ujemati z ustrezno spremembo največje količine emisij toplogrednih plinov, ki jih zajema ta uredba. Če torej države članice v svoje obveznosti iz te uredbe vključijo dodatne emisije iz naprav, ki so bile prej zajete v Direktivi 2003/87/ES, bi morale navedene države članice izvajati dodatne politike in ukrepe v sektorjih, ki jih zajema ta uredba, za zmanjšanje navedenih emisij.
- (20) To uredbo bi bilo treba pregledati leta 2024 in nato vsakih pet let, da se oceni njeno splošno delovanje. Ta pregled bi moral upoštevati spreminjajoče se nacionalne razmere in se opreti na ugotovitve pregledov globalnega stanja na podlagi Pariškega sporazuma.
- (21) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa obveznosti v zvezi z minimalnimi prispevki držav članic za izpolnjevanje zavez za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov Unije v obdobju 2021–2030 ter pravila za določitev dodeljenih letnih emisij in oceno napredka držav članic pri zagotavljanju minimalnih prispevkov.

Člen 2

Področje uporabe

- 1. Ta uredba se uporablja za emisije toplogrednih plinov iz vrst virov IPCC, ki so energija, industrijski procesi in uporaba proizvodov, kmetijstvo in odpadki, kot so določeni na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013, razen za emisije iz dejavnosti v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES.
- 2. Ta uredba se ne uporablja za emisije toplogrednih plinov in odvzeme, zajete v Uredbi [] [LULUCF].
- 3. Za namene te uredbe so emisije CO₂ iz vrste virov IPCC „1.A.3.A – Civilno letalstvo“ enake nič.

²¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

²² Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

1. „emisije toplogrednih plinov“ pomenijo emisije, izražene v tonah ekvivalenta CO₂, in sicer ogljikovega dioksida (CO₂), metana (CH₄), dušikovega oksida (N₂O), fluoriranih ogljikovodikov (HFC), perfluoriranih ogljikovodikov (PFC), dušikovega trifluorida (NF₃) in žveplovega heksafluorida (SF₆), kot so določene v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013, in sodijo na področje uporabe te uredbe;
2. „dodeljene letne emisije“ pomenijo največje dopustne emisije toplogrednih plinov za vsako leto v obdobju 2021–2030, določene v skladu s členom 4(3) in členom 10.

Člen 4

Letne ravni emisij v obdobju 2021–2030

1. Vsaka država članica v letu 2030 omeji svoje emisije toplogrednih plinov za toliko odstotkov, kot je za navedeno državo članico določeno v Prilogi I k tej uredbi, in sicer glede na njene emisije v letu 2005, določene v skladu z odstavkom 3.
2. Ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 5, 6 in 7, prilagoditev na podlagi člena 10(2) ter zmanjšanja zaradi uporabe člena 7 Odločbe št. 406/2009/ES vsaka država članica zagotovi, da njene emisije toplogrednih plinov v nobenem letu v obdobju 2021–2029 ne presežejo ravni, določene z linearnim zmanjšanjem krivulje, ki se začne leta 2020 na osnovi povprečja emisij toplogrednih plinov v letih 2016, 2017 in 2018, določenih v skladu z odstavkom 3, konča pa leta 2030 na ravni, določeni za navedeno državo članico v Prilogi I k tej uredbi.
3. Komisija sprejme izvedbeni akt, ki določa dodeljene letne emisije za leta v obdobju 2021–2030, izražene v tonah ekvivalenta CO₂, kot je določeno v odstavkih 1 in 2. Komisija za namene tega izvedbenega akta opravi celosten pregled najnovejših nacionalnih evidenc za leto 2005 in obdobje 2016–2018, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 525/2013.
4. Na podlagi odstotkov, ki jih države članice sporočijo v skladu s členom 6(2), ta izvedbeni akt določi tudi količine, ki se lahko upoštevajo za doseganje skladnosti iz člena 9 za obdobje 2021–2030. V primeru, da skupna vsota za vse države presega skupno količino v višini 100 milijonov, se količina za vsako državo članico sorazmerno zmanjša, tako da skupna količina ni presežena.
5. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 13.

Člen 5

Instrumenti prilagodljivosti za doseg letnih omejitev

1. Države članice lahko uporabijo prilagodljivosti iz odstavkov 2 do 6 tega člena ter iz členov 6 in 7.
2. Kar zadeva leta v obdobju 2021–2029, si lahko država članica sposodi količino do 5 % svojih dodeljenih letnih emisij za naslednje leto.

3. Če so emisije države članice v določenem letu pod dodeljenimi letnimi emisijami za to leto, pri čemer se upoštevajo prilagodljivosti iz tega člena in člena 6, lahko država članica presežek dodeljenih letnih emisij shrani za naslednja leta do leta 2030.
4. Država članica lahko na druge države članice prenese do 5 % svojih dodeljenih letnih emisij za dano leto. Država članica prejemnica lahko to količino uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9 za dano leto ali za naslednja leta do leta 2030.
5. Država članica lahko na druge države članice prenese del svojih dodeljenih letnih emisij za dano leto, ki presega njene emisije toplogrednih plinov v tem letu, ob upoštevanju uporabe prilagodljivosti iz odstavkov 2 do 4 ter člena 6. Država članica prejemnica lahko to količino uporabi za doseganje skladnosti iz člena 9 za to leto ali za naslednja leta do leta 2030.
6. Države članice imajo možnost uporabiti dobropise iz projektov, izdanih na podlagi člena 24(a)(1) Direktive 2003/87/ES, za doseganje skladnosti iz člena 9, in sicer brez količinskih omejitev ter ob hkratnem preprečevanju dvojnega štetja.

Člen 6

Prilagodljivosti za določene države članice po zmanjšanju količin pravic iz sistema EU za trgovanje z emisijami

1. Države članice z morebitno omejeno ukinitvijo do največ 100 milijonov pravic iz sistema EU za trgovanje z emisijami, kot so opredeljene v členu 3(a) Direktive 2003/87/ES in se zaradi doseganja skladnosti s to uredbo upoštevajo skupaj, so v Prilogi II k tej uredbi.
2. Države članice iz Priloge II do 31. decembra 2019 Komisijo obvestijo o vsaki nameravani uporabi omejene ukinitve pravic do deleža, navedenega v Prilogi II za določeno državo članico, zaradi doseganja skladnosti iz člena 9.
3. Na prošnjo države članice centralni administrator, imenovan na podlagi člena 20 Direktive 2003/87/ES (v nadaljnjem besedilu: centralni administrator), upošteva količino iz člena 4(4) zaradi doseganja skladnosti iz člena 9 za navedeno državo članico. Ena desetina količine pravic, določene na podlagi člena 4(4), se za vsako leto v obdobju 2021–2030 ukine na podlagi člena 12(4) Direktive 2003/87/ES.

Člen 7

Dodatna poraba do 280 milijonov neto odvzemov iz zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdenih zemljišč, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerim se gospodari

1. V primeru, da emisije države članice presegajo dodeljene letne emisije za dano leto, se lahko za doseganje skladnosti iz člena 9 za dano leto upošteva količina do vsote skupnih neto odvzemov in skupnih neto emisij iz vseh obračunskih kategorij za zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen, pogozdena zemljišča, njivske površine, s katerimi se gospodari, in travinje, s katerim se gospodari, iz člena 2 Uredbe [] [LULUCF], pod pogojem, da:
 - (a) kumulativna količina, ki se za navedeno državo članico upošteva za vsa leta v obdobju 2021–2030, ne presega ravni iz Priloge III za navedeno državo članico;

- (b) takšna količina presega zahteve iz člena 4 Uredbe [] [LULUCF] za navedeno državo članico;
- (c) država članica od druge države članice ni pridobila več neto odvzemov iz Uredbe [] [LULUCF], kot jih je prenesla; in
- (d) je država članica izpolnila zahteve iz Uredbe [] [LULUCF].
2. Če je sprejet delegirani akt za posodobitev referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki temeljijo na nacionalnih načrtih za obračunavanje na področju gozdarstva v skladu s členom 8(6) Uredbe [LULUCF], se na Komisijo prenese pooblastilo, da v skladu s členom 12 te uredbe spremeni odstavek 1 tega člena, da se odrazi prispevek obračunskih kategorij za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari.

Člen 8

Popravni ukrep

1. Država članica, za katero se na podlagi člena 21 Uredbe (EU) št. 525/2013 oceni, da ne dosega zadostnega napredka, predloži Komisiji akcijski načrt, ki obsega:
- (a) ukrepe, ki jih bo država članica izvedla, da z domačimi politikami in ukrepi ter izvajanjem ukrepov Unije izpolni posebne obveznosti iz člena 4;
- (b) časovni načrt za izvajanje teh ukrepov, ki omogoča ocenjevanje letnega napredka pri izvajanju.
2. Komisiji pri ocenjevanju akcijskih načrtov v skladu s svojim letnim programom dela pomaga Evropska agencija za okolje.

Člen 9

Preverjanje skladnosti

1. V primeru, da pregledane emisije toplogrednih plinov države članice presegajo dodeljene letne emisije v katerem koli letu obdobja, v skladu z odstavkom 2 tega člena in prilagodljivosti, uporabljenih v skladu s členi 5 do 7, se v letih 2027 in 2032 uporabijo naslednji ukrepi:
- (a) obsegu emisij države članice v naslednjem letu se doda količina, ki je enaka presežku emisij toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO₂, pomnoženemu z 1,08, in sicer v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 11; in
- (b) državi članici se začasno prepove prenos katerega koli dela dodeljenih letnih emisij drugi državi članici, dokler ne dosega skladnosti s to uredbo. Centralni administrator izvaja to prepoved v registru iz člena 11.
2. V primeru, da emisije toplogrednih plinov države članice presegajo odvzeme toplogrednih plinov bodisi v obdobju 2021–2025 bodisi v obdobju 2026–2030 iz Uredbe [], kot je določeno v skladu s členom 12 navedene uredbe, se od dodeljenih letnih emisij države članice odbijejo presežne emisije toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO₂ za zadevna leta.

Člen 10

Prilagoditve

1. Letne dodelitve iz člena 4 te uredbe se za vsako državo članico prilagodijo, tako da so izražene:
 - (a) spremembe v številu pravic do emisij toplogrednih plinov, izdanih na podlagi člena 11 Direktive 2003/87/ES, ki izvirajo iz spremembe virov, zajetih v obsegu uporabe navedene direktive;
 - (b) spremembe v številu pravic oziroma dobropisov, izdanih na podlagi členov 24 oziroma 24a Direktive 2003/87/ES zaradi zmanjšanja emisij države članice; in
 - (c) spremembe v številu pravic, ki se nanašajo na emisije toplogrednih plinov iz naprav, izključenih iz sistema EU za trgovanje z emisijami v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES, in sicer za čas trajanja njihove izključitve.
2. K dodelitvi za leto 2021 se prišteje znesek iz Priloge IV te uredbe za vsako državo članico iz navedene priloge.
3. Komisija objavi podatke, ki izhajajo iz takšnih prilagoditev.

Člen 11

Register

1. Komisija zagotovi natančno obračunavanje v skladu s to uredbo, in sicer z registrom Unije, vzpostavljenim na podlagi člena 10 Uredbe (EU) št. 525/2013, vključno z dodeljenimi letnimi emisijami, prilagodljivostmi, uporabljenimi na podlagi členov 4 do 7, skladnostjo iz člena 9 in spremembo obsega uporabe iz člena 10 te uredbe. Centralni administrator samodejno preverja vsako transakcijo iz te uredbe in po potrebi transakcije zaustavi, da prepreči nepravilnosti. Te informacije so dostopne javnosti.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 12 te uredbe sprejme delegirani akt za izvedbo odstavka 1.

Člen 12

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 7(2) in člena 11 se Komisiji podeli za nedoločen čas od datuma začetka veljavnosti te uredbe.
3. Prenos pooblastil iz člena 7(2) in člena 11 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Pred sprejetjem delegiranega akta se Komisija posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegiran akt, sprejet na podlagi člena 7(2) in člena 11, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 525/2013. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 14

Pregled

Komisija do 28. februarja 2024, nato pa vsakih pet let, Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o izvajanju te uredbe ter njenem prispevku k izpolnjevanju cilja zmanjšanja celotnih emisij toplogrednih plinov EU do leta 2030 in prispevanju k ciljem Pariškega sporazuma ter po potrebi poda predloge.

Člen 15

Sprememba Uredbe (EU) št. 525/2013

Uredba (EU) št. 525/2013 se spremeni:

1. Člen 7(1) se spremeni:

a) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) od leta 2023 o svojih antropogenih emisijah toplogrednih plinov iz člena 2 Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj] o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za leto X – 2 v skladu z zahtevami UNFCCC za poročanje;“

2. Drugi pododstavek člena 7(1) se nadomesti z naslednjim:

„Države članice v svojih poročilih Komisijo letno obveščajo o nameravanih uporabah prilagodljivosti iz člena 5(4) in (5) Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj] o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030.“

3. V členu 13(1)(c) se doda naslednja točka (viii):

„(viii) od leta 2023 informacije o izvajanju nacionalnih politik in ukrepov za izpolnitev obveznosti iz Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj] o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 ter informacije o načrtovanih dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih, predvidenih v zvezi z omejevanjem emisij toplogrednih plinov, ki presegajo zaveze iz navedene uredbe.“

4. V členu 14(1) se doda naslednja točka (f):

„(f) od leta 2023 projekcije vseh emisij toplogrednih plinov in ločene ocene za projekcije emisij toplogrednih plinov za vire emisij iz Direktive 2003/87/ES in Uredbe [uredba

o porazdelitvi prizadevanj] o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030.“

5. V člen 21(1) se vstavi naslednja točka (c):

„c) obveznosti iz člena 4 Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj] o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030. V oceni se upošteva napredek v politikah in ukrepih Unije ter informacije iz držav članic. Ocena vsaki dve leti vključuje tudi načrtovani napredek Unije pri izpolnjevanju njenih zavez na področju zmanjševanja in držav članic pri izpolnjevanju njihovih obveznosti iz te uredbe.“

6. V členu 21 se doda naslednji odstavek 4:

„Komisija lahko izda mnenja o akcijskih načrtih, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 8(1) Uredbe [uredba o porazdelitvi prizadevanj] o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030.“

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetske unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma.

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB²³

Področje politike: Podnebni ukrepi

Dejavnost v okviru ABB: Podnebni ukrepi na ravni Unije in mednarodni ravni (koda ABB 34 02 01)

1.3. Vrsta predloga/pobude

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**.²⁴

X Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Predlog je del zakonodaje za izvajanje svežnja ukrepov za podnebne spremembe in obnovljivo energijo do leta 2030, o katerem se je Evropski svet dogovoril oktobra 2014, da bi dosegli evropski cilj stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2030 za vsaj 40 % v primerjavi z letom 1990 in prispevali k omejevanju globalnega segrevanja ozračja.

Ta predlog je del desetih prednostnih nalog politike Komisije in pomemben element strateškega okvira za energetske unijo.

1.4.2. Specifični cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Specifični cilj št. 1

Spremljati napredek in preverjati skladnost držav članic z obveznostmi zmanjšanja emisij v skladu s predlogom, da se doseže vseevropski cilj 30-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v sektorjih, ki niso vključeni v sistem za trgovanje z emisijami, v primerjavi z letom 2005 na način, ki je pravičen, stroškovno učinkovit in zagotavlja okoljsko celovitost.

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Podnebni ukrepi.

²³

ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

²⁴

Po členu 54(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.3. *Pričakovani rezultati in posledice*

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

S predlogom bo uresničen vseevropski cilj 30-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v sektorjih, ki niso vključeni v sistem za trgovanje z emisijami, do leta 2030 v primerjavi z letom 2005.

Predlog določa nacionalne cilje za sektorje, ki niso vključeni v sistem za trgovanje z emisijami, predvsem na podlagi BDP na prebivalca, s čimer se upošteva glavna skrb držav članic glede pravičnosti. Predvidene prilagoditve ciljev za države članice z visokim dohodkom na prebivalca ter izboljšave obstoječih in novih prilagodljivosti omogočajo stroškovno učinkovito uresničevanje tega cilja. Da bi zagotovili splošno okoljsko celovitost, je treba izhodišče za leto 2021 za ciljne usmeritve določiti na podlagi preteklih emisij, nove prilagodljivosti pa je treba omejiti, da bi se izognili slabim rezultatom EU na področju mednarodne zaveze za vsaj 40-odstotno domače zmanjšanje emisij toplogrednih plinov do leta 2030 v primerjavi z letom 1990.

Priporočajo se manj pogosta preverjanja skladnosti, tj. vsakih pet let namesto letno, kar bo zmanjšalo upravno breme tako za države članice kot za Evropsko komisijo. Ni nobenih neposrednih obveznosti poročanja ali drugih upravnih posledic za podjetja, mala in srednja podjetja ali mikropodjetja.

Predlog je naslovljen na države članice v vlogi institucionalnih akterjev. Predlagana politika naj se izvaja na nacionalni ravni, zato najbolj vpliva na nacionalne uprave. Nacionalni ukrepi, ki jih bodo izvajale države članice, bodo odvisni od svoje narave in obsega vplivali na različne zainteresirane strani v zadevnih sektorjih.

Nadaljnji učinki bodo odvisni od nacionalnih politik in ukrepov, izbranih v vsaki posamezni državi.

1.4.4. *Kazalniki rezultatov in posledic*

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Kazalnik 1: Stopnja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v sektorjih, ki niso vključeni v sistem za trgovanje z emisijami, v EU.

Kazalnik 2: Stopnja zmanjšanja emisij v državah članicah.

1.5. **Utemeljitev predloga/pobude**

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno*

Države članice svoje nacionalne cilje zmanjšanja emisij dosežejo leta 2030. Za zagotovitev skladnosti s predlogom bodo potrebne politike, ukrepe ter pravne in upravne določbe izvajale na nacionalni ravni. Komisija bo razvila ustrezne izvedbene ukrepe za obdobje po letu 2020.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja EU*

Podnebne spremembe so čezmejna težava. Ker cilja predlaganih ukrepov države članice ne morejo doseči s posamičnim delovanjem, je potrebna koordinacija podnebnih ukrepov na evropski in, kadar je to mogoče, na svetovni ravni, ukrepanje EU pa je utemeljeno z načelom subsidiarnosti. EU in njene države članice skupaj sodelujejo pri izvajanju Pariškega sporazuma. Skupno ukrepanje EU omogoča, da obravnava tako vprašanja pravičnosti kot učinkovitosti, hkrati pa dosega ambiciozen

okoljski cilj. Pristojnosti EU na področju podnebnih sprememb potrjujejo členi od 191 do 193 PDEU.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Čeprav je trenutna odločba o porazdelitvi prizadevanj še vedno v zgodnji fazi izvajanja, pa se lahko šteje, da so bile zaveze držav članic vsaj delno uspešne pri spodbujanju novih nacionalnih politik in ukrepov za učinkovito zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v okviru področja uporabe odločbe o porazdelitvi prizadevanj. Ta učinek je bil še okrepjen s tem, da je bil uveden skupaj s številnimi drugimi politikami EU na področju podnebja in energije kot del svežnja za leto 2020, zlasti na področju energijske učinkovitosti in energije iz obnovljivih virov. Dosedanja zmanjšanja emisij v več sektorjih, vključenih v odločbo o porazdelitvi prizadevanj, kot so stavbni sektor, promet, kmetijstvo in ravnanje z odpadki, se lahko pripišejo dejavnikom, kot so tehnološke spremembe, na katere so vplivali ukrepi politik, ki so posledica svežnja za leto 2020. Na splošno so države članice zaradi odločbe o porazdelitvi prizadevanj postale aktivnejše pri preučevanju novih ukrepov za zmanjšanje emisij v sektorjih in načinov za njihovo najboljšo pripravo. Ugotovljeno je bilo, da je odločba o porazdelitvi prizadevanj povzročila omejeno dodatno upravno breme na ravni držav članic, čeprav morda obstajajo možnosti za zmanjševanje upravnih stroškov na ravni EU.

1.5.4. *Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti*

Predlog pomeni nadaljevanje sedanjega mehanizma EU o porazdelitvi prizadevanj za sektorje, ki niso vključeni v sistem za trgovanje z emisijami, do leta 2030, obenem pa je sestavni del okvira podnebne in energetske politike do leta 2030 ter tudi okvirne strategije Komisije za trdno energetska unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost. Zlasti prispeva k uresničevanju četrte razsežnosti energetske unije za razogljičenje gospodarstva.

Skladen je z drugimi deli svežnja za energetska unijo, kot sta svežnja za energijsko učinkovitost, v katerem je velik poudarek na energijski učinkovitosti stavb, in sveženj ukrepov za energijo iz obnovljivih virov, ter pobudami za razogljičenje prometnega sektorja.

Države članice so odgovorne za izvajanje politik in ukrepov, potrebnih za izpolnjevanje obveznosti, ki naj bi prispevali tudi k uresničevanju zavez EU za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

X Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- ☐ trajanje predloga/pobude od leta 2021 do leta 2030,
- ☐ finančne posledice med letoma 2019 in 2031.

☐ Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma LLLL in LLLL,
ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja²⁵

X Neposredno upravljanje s strani Komisije

- ☐ z lastnimi službami, vključno z zaposlenimi v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Posredno upravljanje s poverjanjem nalog izvrševanja proračuna:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 208 in 209 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Predlog pomeni nadaljevanje aktualne Odločbe št. 406/2009/ES (odločba o porazdelitvi prizadevanj) z enakimi obveznostmi glede spremljanja in poročanja za države članice ter nalogami upravljanja za Komisijo. Komisijo bo pri spremljanju napredka držav članic glede izpolnjevanja obveznosti iz predloga še naprej podpirala Evropska agencija za okolje.

²⁵

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Spremljanje napredka in ocenjevanje skladnosti bosta temeljila na obstoječem celovitem okviru spremljanja, poročanja in preverjanja, ki je delno določen v odločbi o porazdelitvi prizadevanj ter delno v uredbi o mehanizmu za spremljanje (Uredba (EU) 525/2013) in njenih izvedbenih določbah. Trden cikel poročanja in skladnosti, kakor je določen v okviru odločbe o porazdelitvi prizadevanj, bo v predlogu ohranjen. Države članice so še vedno obvezane, da spoštujejo letne omejitve emisij in krivuljo linearnega zmanjšanja v obdobju 2021–2030, čeprav bo dejansko preverjanje skladnosti izvedeno vsakih 5 let in ne letno.

Za zagotovitev, da ocena skladnosti temelji na natančnih podatkih, bo Komisija še naprej pregledovala evidence emisij toplogrednih plinov, ki jih predložijo države članice. Evropska agencija za okolje bo še naprej usklajevala nadzor nad transparentnostjo, točnostjo, doslednostjo, primerljivostjo in popolnostjo predloženih informacij.

Na podlagi obstoječih zahtev bodo morale države članice še vedno vsako drugo leto poročati o politikah in ukrepih, ki se izvajajo za uresničitev obveznosti in ciljev iz tega predloga, ter o projekcijah emisij.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Države članice, ki ne poročajo ali ne poročajo pravočasno o svojih letnih emisijah toplogrednih plinov.

2.2.2. Podatki o vzpostavljenem sistemu notranje kontrole

Zahvaljujoč obstoječemu in dobro uveljavljenemu sistemu letnega poročanja o emisijah toplogrednih plinov držav članic, določenemu v uredbi o mehanizmu za spremljanje, so vzpostavljeni postopki za zagotovitev, da poročila o emisijah prispejo pravočasno in da lahko vsaka država članica, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti poročanja, prejme pomoč.

2.2.3. Ocena stroškov in koristi kontrol ter ocena pričakovane stopnje tveganja napak

Tveganje napak ni relevantno.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Spremljanje napredka držav članic pri doseganju njihovih zavez v okviru tega predloga temelji na dobro uveljavljenem obstoječem sistemu za nadzor kakovosti in preverjanje njihovih letnih poročil o emisijah toplogrednih plinov. S tem je zagotovljeno, da se morebitne pomanjkljivosti ali nepravilnosti glede sporočenih podatkov o emisijah obravnava in odpravlja pravočasno za preverjanje skladnosti.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
		ndif./nedif. 26	držav Efte ²⁷	držav kandidatk ²⁸	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
2	34.02.01 ²⁹	dif.	NE	NE	NE	NE
2	07.02.06 ³⁰	dif.	DA	DA	DA	NE
5	34,01 %	nedif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice: **Ni relevantno.**

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [poimenovanje.....]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

²⁶ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

²⁷ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

²⁸ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z zahodnega Balkana.

²⁹ Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (blažitev).

³⁰ Subvencija za Evropsko agencijo za okolje.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

]

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	Trajnostna rast: naravni viri
--	----------	-------------------------------

GD: CLIMA			Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020				SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje										
34 02 01	obveznosti	(1)			0,900					0,900
	plačila	(2)			0,540	0,360				0,900
07 02 06	obveznosti	(1a)			0,200	0,200				0,400
	plačila	(2 a)			0,200	0,200				0,400
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ³¹										
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD CLIMA SKUPAJ	obveznosti	=1+1a +3			1,100	0,200				1,300
	plačila	=2+2a +3			0,740	0,560				1,300

³¹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)			1,100	0,200				1,300
	plačila	(5)			0,740	0,560				1,300
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKA 2 SKUPAJ večletnega finančnega okvira	obveznosti	= 4 + 6			1,100	0,200				1,300
	plačila	= 5 + 6			0,740	0,560				1,300

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov:

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)								
	plačila	(5)								
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 4 večletnega finančnega okvira (referenčni znesek)	obveznosti	= 4 + 6			1,100	0,200				1,300
	plačila	= 5 + 6			0,740	0,560				1,300

Predlagani ukrepi bodo izvedeni v okviru finančnih sredstev za finančni instrument za okolje LIFE in v manjšem obsegu s strani Evropske agencije za okolje, kot je bilo dogovorjeno v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020.

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020				SKUPAJ
GD: CLIMA									
• Človeški viri		0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
• Drugi upravni odhodki				0,015	0,015				0,030
GD CLIMA SKUPAJ	odobritve	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

Odobritve iz RAZDELKA 5 SKUPAJ večletnega finančnega okvira	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
---	---	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020				SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 SKUPAJ večletnega finančnega okvira	obveznosti	0,402	0,402	1,721	0,821				3,346
	plačila	0,402	0,402	1,361	1,181				3,346

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.

X Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto 2017		Leto 2018		Leto 2019		Leto 2020								SKUPAJ	
	REALIZACIJE																	
	vrsta 32	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj	stroški realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1																		
– realizacija	naročila storitev	0,900					1	0,900									1	0,900
– realizacija	razvoj IT	0,200					1	0,200	1	0,200							2	0,400
– realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 1							2	1,100	1	0,200							5	3,100
SPECIFIČNI CILJ št. 2...																		
– realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 2																		
STROŠKI SKUPAJ							2	1,100	1	0,200							3	1,300

32

Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020				SKUPAJ
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	0,402	0,402	0,606	0,606				2,016
Drugi upravni odhodki			0,015	0,015				0,030
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046

Zunaj RAZDELKA 5 ³³ večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	0,402	0,402	0,621	0,621				2,046
---------------	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

³³ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

X Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto 2017	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020			
• Delovna mesta iz kadrovskega načrta (uradniki in začasni uslužbenci)							
34 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	3	3	4	4			
XX 01 01 02 (delegacije)							
XX 01 05 01 (posredne raziskave)							
10 01 05 01 (neposredne raziskave)							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)³⁴							
34 01 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)			1	1			
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)							
XX 01 04 yy ³⁵	– na sedežu						
	– na delegacijah						
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)							
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
SKUPAJ	3	3	5	5			

³⁴ je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerezano znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Ker se s predlogom nadaljuje izvajanje trenutne odločbe o porazdelitvi prizadevanj, bodo sedanji uslužbenci AD na GD CLIMA nadaljevali z upravljanjem. Od leta 2019 bo potreben dodaten uradnik AD za zagotavljanje podpore strankam za predstavnike držav članic ter razvoj in upravljanje registra Unije, zapletenega in ključnega sistema, z vidika odločbe o porazdelitvi prizadevanj.
Zunanji sodelavci	Potreben bo pogodbeni uslužbenec (PU) za podporo prehodu v obdobju 2019–2020, ko se bosta prekrivali obstoječa odločba in novi sklep o porazdelitvi prizadevanj, ter za pomoč pri začetni fazi nove pobude.

³⁴ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

³⁵ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

X Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.

☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

X V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

X Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.

☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

- ☐ za lastna sredstva,
- ☐ za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ³⁶						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za razne namenske prejemke navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

--

³⁶

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.